

PALÁSTHY ÁGNES

A TEKERGŐ BŐREGÉR

ILLUSZTRÁLTA: SZÖNYI GERGELY

Családomnak nagy-nagy szeretettel

A tekergő bőregér

A reggeli napsugár beosont a mókusodúba, és játékosan megcsiklandozta Mókus Rézi orrát. A mókus nagyot tüszentett, és kipattant az ágyból. Aztán a szemét dörzsölve, kicsit még álmosan kiballagott az odúja elé, hogy megnézze, mi történik odakint. Éppen azon morfondírozott, vajon hova igyekezhet Csiga Béla annyira a harangvirág tövében, amikor megszólalt mellette a szomszédos fa lombja:

– Jó reggelt, Rézi!

Rézi összerezszent,
és hátraszökött
meglepetésében.
Majdnem le is
esett az ágról. Az
utolsó pillanatban
kapott el egy
erősebb gallyat, abba
kapaszkodott.

– Ejnye, Vlad – fordult mérgesen barátjához, a denevérhez.
– Hogy te mindig ezt csinálod velem! Egyszer még szívbajt kapok miattad. Mit bujkálsz ott a lombok között?

– Hogyhogy? – fortyant fel a denevér. – Hát én így kapaszkodom az ágon. Nem szaladgálhatok ott lent a fűben, mint Csiga Béla. Szia, Csiga! Hova olyan sebesen?

De Csiga Béla csak a csápjával intett, hogy most nincs ideje beszélgetni, és már el is tűnt a harangvirág mögött.

– Amúgy téged vártalak, Rézi – folytatta a denevér. – Tanácsot akarok kérni tőled.

– Jó! – csillant fel a mókus szeme. – Szeretek tanácsokat adni. Miről van szó?

– Hát, jön az unokahúgom... – kezdte a denevér, de Mókus Rézi közbevágott:

– Nem is tudtam, hogy van unokahúgod.

– Aha. A nővérem kislánya. Zazi. Tudod, egy metróállomáson laknak.

– Hol?

– Mindegy. Most úgylis elköltöznek. A zöldövezetbe, egy szép régi ház padlására. Éppen ezért lesz pár napig nálam a kis Zazi. A költözködés miatt.

– Értem. És mi a kérdés?

– Hát, hogyan készüljek? Mi kell egy kicsi gyereknek?

– Először is, takarítsuk ki az odúdat! És adok neked egy szép, puha mohatakarót, hátha hűvös lesz. Ja, és vigyél egy kis málnát is tőlem. Azt szeretik a gyerekek.

– Azt én is szeretem.

A mókus nevetett.

– Jut neked is, ne félj!

A mókus meg a denevér hamar elrendezték mindent Vlad odújában, aztán elégedetten körülnéztek.

– Most már jöhet az a kislány – bólintott Rézi. – Jó mulatást!

Hamarosan meg is érkezett a szüleivel Zazi. A huncut tekintetű, törékeny kis bőregérnek rózsaszín cumi lógott a nyakában, amit gyakran a szájába tömött.

A sárga közepű rózsaszín virág hevesen járt fel-alá, amikor Zazi izgult, vagy nagyon elgondolkodott valamin. A szülei a lelkére kötötték, hogy fogadjon szót a nagybátyjának, azzal hazarepültek. Ahogy magukra maradtak, a kislány meg

a nagybátyja kicsit tanácstalanul nézett egymásra. Vlad azon töprengett, mit is mondott Rézi? Aztán hirtelen eszébe jutott.

– Zazi!

– Tessék, Vlad bácsi.

– Szereted a málnát?

Zazi tekintete felragyogott. A mellére szorította a kezét, és mély meggyőződéssel mondta:

– Vlad bácsi! Én a világon a legjobban a málnát szeretem.

Azzal komolyan bólintott.

– Eláruljak egy titkot? – kérdezte Vlad. – Én is.

– Tényleg?

– Tényleg.

Összenéztek, és egymásra vigyorogtak.

Kiültek az odú szélére, és nagy egyetértésben szemelgetni kezdték a málnát. Remekül érezték magukat.

Mikor elfogyott a málna, Vlad nagyot nyújtózott.

– Most aludnunk kellene, Zazi. Tudod, én ilyenkor aludni szoktam. Majd este röpködünk egy kicsit. Jó?

– Igen, Vlad bácsi.

– Kéred a takarót? Mókus Rézi direkt neked hozta.

Zazi egy pillanatra meghempergett a takarón.

– Milyen jó puha! De most meleg van, Vlad bácsi. Nem kérem.

– Na jó. Hol akarsz aludni?

– Te hol szoktál?

– Én itt, ebben a sarokban. Elférsz te is.

– Jó.

Zazi megkapaszkodott egy apró peremen, betakarózott a szárnyával, és becsukta a szemét. Vlad egy darabig nézte, aztán ő is behunyta a szemét, és elaludt.

Csakhogy Zazi nem bírt elaludni. Egy darabig még próbálkozott, de aztán kinyitotta a szemét. A nagybátyjára nézett. Az mélyen aludt, kicsit még hortyogott is.

– Vlad bácsi – szólt neki halkán Zazi, de Vlad csak horkantott egy aprót, és aludt tovább.

A kislány egy darabig nézelődött, de semmi érdekeset nem látott az odúban. Aztán egy picit hempergett a mohatakarón, de azt is elunta.

– Körülnézek odakint – gondolta. – Mire Vlad bácsi felébred, már vissza is jövök.

Kiült az odú szélére, és tanakodott, merre menjen. Kicsit távolabbról meghallotta a patak csobogását, úgyhogy arra indult.

A pataknál Mosó Misi, a mosómedve, nagy óvatosan egy szép csipketerítőt mosott éppen, amit Leó, a pók szőtt.

– Fel kéne emelni egy kicsit, hogy ne gyűrődjön össze – morfondírozott hangosan.

– Majd én segítek – szólalt meg fölötte egy cérnavékony hangocska.

Amint Misi felnézett, egy parányi bőregér vigyorgott rá a cumija mögül.

– Hát te ki vagy, babszem? – kérdezte Mosó Misi barátságosan.

– Zazinak hívnak. Vlad bácsinál nyaralok pár napot. De ő most alszik. Én meg unatkoztam. Segítsek neked?

– Az jó volna, de aztán uzsgyi haza! A nagybátyád megijed, ha nem talál otthon.

– Jó.

– Na, akkor fogd meg ezt a csücsköt, és emeld meg egy kicsit!

Zazi ügyesen a karmai közé csipentette a terítő sarkát, és felrepült vele.

– Jól van, most óvatosan engedd le, és szépen összehajtjuk – mondta neki Misi.

Amikor készen voltak, Misi megköszönte a segítséget.

– Ebédeltél már? – kérdezte aztán Zazitól. – Van egy kis finom vadalmám. Kérsz?

– Köszönöm, már ettem málnát.
– Akkor vidd el uzsonnára!
– Jó. Köszönöm. – Alig tudta Zazi a két kezébe fogni a fényes, zöld vadalmát.
– Szívesen. De most már siess haza, kicsi lány!
– Megyek – bólintott Zazi, aztán kedvesen integetett Misinek. – Viszlát.
És a kis bőregér elindult hazafelé.

Közben Vlad felébredt. Körülnézett, de sehol sem látta az unokahúgát.

– Hol vagy, picur? – kérdezte. – Bújócskázol? Na várj, mindjárt megkereslek.

Mosolyogva kezdte keresni a kislányt. Benézett az árnyékos sarkokba, az apró zugokba, végül még Rézi szép zöld mohatakarója alá is bekukkantott. De Zazi nem volt sehol. Vlad most már megijedt.

– Zazi! – lódult ki az odúból, és szolongatta a kislányt. Átlendült a közeli fákra, repdesett egy kicsit a környéken, aztán elindult Rézihez, hogy segítséget kérjen.

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha öröme és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatom veled.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Elmondta, mi történt. A mókus kicsit eltöprengett, szórakozottan simítgatva a bajuszát. Aztán felragyogott az arca.

– Mosó Misi egész nap kint van a pataknál. Hátha látott valamit. Kérdezzük meg!

Mosó Misi aznapra már végzett a mosással. A fűben heverészve éppen egy vadalmát eszegetett jóízűen, amikor odaértek.

– Hahó, Vlad! Épp most járt itt az unokahúgod – intett vidáman a denevérnek. – Helyes gyerek. Segített nekem Leó terítőjét összehajtogatni.

– És utána hova ment? Elcsavargott a kis zsvivány.

